

Ei maailma minulle auennut, ei kotini ovi liioin
Oli lukko luontonsa muuttanut, kun muita maita piioin
Ei talo kysynyt, vastannut, tyhjyys ikkunasta katsoi
kun porttiaisaa kannatin täysin päin, tyhjin vatsoin

Ei taivas minulle auennut, ei krouvin ovi liioin
Siellä hiukset ovat sliipatut, suut pyyhittää kangasliinoin
ja kaulus hohtaa platinaa myös hovimestarilla
Samaan aikaa kaarnalaivani keinuu kölistään karilla

Tervaskannosta vuolen minä pieniä lastuja
pieniä, ohuita lastuja vuolen tervaskannosta
Tervaskannosta vuolen minä pieniä lastuja,
onnen ohuita kunnes kuolen, tervaskannosta

Eivät ovet minulle auenneet mut ei myöskään arkun kansi
Juuret versovat tuoksua tukevaa, joka minutkin paransi
Enää kaiva ei mieli multia, ei ole sydän musta,
vaikka tuulikello hiljaa soittaa yössä tritonusta

Tervaskannosta vuolen minä pieniä lastuja
pieniä, ohuita lastuja vuolen tervaskannosta
Tervaskannosta vuolen minä pieniä lastuja,
onnen ohuita kunnes kuolen, tervaskannosta,
tervaskannosta, tervaskannosta